המזבח מקדש פרק תשיעי זבחים פד.

מסורת הש"ס

ס) [מנחות קד: קו.], כ) לעיל ת. [תענית כ:] מנחות מד: נב. תמורה יד. ירושי׳ סוכה פ״ד ה״ה. ג) לעיל מג.. ד) [לקמן פז:]. ה) [לעילה ט.]. ו) [מכל כספים עג. מנחות עט.]. ז) ת״כ צו פ״א ה״ט. ח) לעיל מז: [זבחים כ: ש״ס] נדה מ. ע״פ ת״כ שם ה״ז. ט) שיריך לעיל. י) ע״כ שיריך לעיל. כ) עי׳ תו׳ מנחות מו: ד״ה מנחתם. ל) עי׳ קידושין טז:. מ) [ועי״ש תו׳ יומא פד ד״ה אלא לא]. מ״ט מנחות מט. ד״ה ומל הטמים. מ״ט מנחות לט. ד״ה ואלו נאמרין].

שינויי נוסחאות

א) לדברי ר״ג ור״ע כו׳ לדברי כולן כו׳. בכתה״י הקדר הפוך, וכ״כ בכת״י: ב) מנחה ונסכים. ג״ר. וע׳ קר״ל ורש״ל: ג) אחריא שיה״מ: ד) הואיל וכו׳ עד ונסכים למחר. ליתא בכת״י: ה) ואפי׳ למחר. [בכת״י ובכה״ל ת״ש]: ו) ושנשיך דמה ושיצא שיה״מ: ז) במקנה שבמקנה ליתא [הגהה״ב]. ובכתה״י ובכה״ל ובש״מ ליתא: ח) היה. [בתה״י]: ט) ל״ל הנעה בחנוכה: י) למעה וכו׳ ולמעלה וכו׳ עד בפנים שנתנן בחוץ. בכתה״י הקדר כתיקון ובכה״ל בפנים וכו׳ לפני למעלה וכו׳): יא) בפנים והניתנין בפנים כו׳ שיה״מ: יב) שריבה הכתוב ואמר תורת העולה מיעט ואמר זאת מרבה אני כו׳ [בכש״ש ומה״ר]: יג) מנחה הבאה בפנ״ע. (כלילו) (כלומר) בגלל עצמה [בתה״י ובכש. והתיקון בפוערים מהצ״ר]: יד) ל״ש חלה בה שיה״מ: טו) ל״ל שאם עלו [בתה״י]: טו) למעוטי הני פסולין שיה״מ: יז) דלא [צ״ש]: יח) דלא שיה״מ: יט) בל הלילה שיה״מ: כ) שמעינן להו שיה״מ: כא) ל״ל נייתי. וע׳ תוס׳ מנחות עט ע״ב ויומר ניתר [צ״ש]: כב) ל״ל סוכלתם [ובש״ש בהגה״]: כג) שאין [צ״ש]: בר) אבל כאן מייתי דחישב לאבול [צ״ש]: בה) ל״ל הנקדש [צ״ש]: כו) בדפ׳ יבמים כנר׳ לעולה ראשונה שבפנחס, ויעקו״י כ״ש ל״ק ל״ל להעולה עולה ראשונה שבפ׳ פנחס). ולפנינו נמחק שבפנחס עפ״י הה״ר עפ״ש ת״ש ובה״ש: בז) הני רבויא לר׳ יהודה לאינך פסולין דאם כר׳ ר״ש דלא מעטם כר׳ [שיה״מ ותוס׳ דנה מ: ד״ה]. וכו׳ ל״ק: בח) מקדשת במזבח [בתה״ש]: בט) ל״ל יעלה [צ״ש]: ל) פסול בבל הנרו ר״ל ל״ל הבפלר נמחק [צ״ש]: לא) בדרום ושכנגה דמה כר׳ דקאמר ל״ל [בתה״ש]: לב) נל״ל ויצא דמה נמי יש לו הכשר שהיוצא כשר בבמה: לג) וע״ש בדברים לעיל מז ע״ב ד״ה ומילת:

ליקוטים

הובא בעמי קודם

שיטה מקובצת

[בדברי ר״ש ז״ל ר״ל קבל. עי׳ מי קמנו מתני׳ ריטיו. ויקל בשקדקד נכלי עם הזבח ולא תעבר בשהיריטו הכי מספלי פליגי. קר״ל דכי נמי כאין עם הזבח ניטר. בכסר יכן [בדש]: שנשחט בחוץ בר׳ אם ר״ה תרי. כר׳ יוסי לקמן דף קח [ע״ח ד״ה שחיטת לילה]: בל שנשרלו בקדש. ר״ה לאחר שבא לעזרה. ולא נכרת בחוצה ונרבע מי לא פסקינן (בדבר ונרבע) בעזרה נמי. ומלמד דכרינו שיש לו הכשר בקדש אחר. ולא הכתיב נשחט בלילה בר״ה ס״כ דכל הלילה כשרה לאיברים. ולא דמה לו (ולילה) כשרה בנתה. אבל נשקר דמה לחלה מקום יש לה הכשר בקדש אחר. ר״ל דנרקה נכי שחיטה

בלילה נרק ביום לה הכשר בקדש אחר נמי שנדרין לא נעשה בה שבתה בהכשר ואם לא היה הכשר בקדש ר״ש אבל נשקר דמה שנכר נשחטה בהכשר בר״ש קרי ליה פסול פסולו ה״ה בקודש: ובעלי מומין. לעיל דף לה ע״ב: הר״ש אלו ר׳ מ״ש ר״ש דמקו ואם לאבל נמנעו נשקר דמה מבריה מתנינו דומה ודומה הנשקר דמה לדומה ינרבע מחמת מיעוטו מחמת מיעוטו הנשקרין הן דכי היכי דנשקר דמה אין לו הכשר בקדש אחר כמי כן דומה ונרבע אין לו הכשר בקדש אחר. דתנא דפריטאי דנשקר דמה קרי ליה הכשר בקדש אחר. דתנא דפריטאי אינשא הכשר. הייט לר״ש אבל ר״י ליה ליה אבל אין ישרין הם שאין לנו הכשר בקדש אחר: תוד״ה ותיי בו׳ ודרי בבו שחטו ברבים. עי׳ תוס׳ דף מה ע״ב ד״ה אמרו: ד״ה אדם בו׳ שחט ברבים בעין שהרשה חוץ הא. ר״ב פיין תוס׳ דף מה ס״ב. ועיי׳ ר״ב וקן ר״ל שיש דאי לאי הכי מצין לי לרבותי מכל דבר רע יוסר מבחר פסולין. ומכלי נעשנה לוקח לבחיר ליה מפרש נעשנה דמתן דנעי לבחיר ליה לפרלי לר״ש [ר״ב ר״ש]:

עין משפט נר מצוה

י א ב מי׳ פרק ג מהלכות פסה״מ הלכה יד:
יא ג מי׳ פ״ד מהל׳ מעה״ק הלכה ה:
יב ד מי׳ פרק ג מהלכות פסה״מ הלכה ז:
יג ה מי׳ שם הלכה ו:
יד ו מי׳ שם הלכה ח:
טו ז מי׳ שם הלכה ה:
טז ח מי׳ שם הלכה ח:
יז ט מי׳ שם הלכה ד:
יח י מי׳ שם הלכה ה:

תורה אור השלם

1. מנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפטם: במדבר כט, כד
2. צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העלה הוא העלה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו: ויקרא ו, ב

מוסף רש"י

מתנדב אדם מנחת נסכים. סלת שמן ויין כלה קרבן (מנחות קו:) **מנחתם ונסכיהם בלילה.** דלשמ״ש שמקריבין הקרבנות כיום, יסולין להביא המנחות והנסכים בלילה (תענית כב:). למנחת נסכים קרבין בלילה, ולא קשיא הא דתניא בהקומץ רבה (כז:) דכרחם שדרכן ליקרב ביום ויקריבם מנחת נסכים, מפרש לה בפרק ״ם הקרבנות״ במסכת תמורה (יד.), דהא דקתני ביום נסכים כבשים עם הזבח, והא דקתני בלילה נסכים הבאין בפני עצמן, כגון שהביא אם בלא נסכים ולאחר שנן הביא הנסכים בפני עצמן יכול להביאן בלילה (מנחות מד:) **מנחתם ונסכיהם למחר.** אם קרב הקרבן בזמנו ולפלילו מכאן ועד שבעה ימים (תמורה יד.). אם הביא היום אם יכול להקריב נסכיו למחר ונלמד שלא יקריב בכלי משמשות, ולא קבע נסכיהן בלילה כדתניא בתוספתא מעילה (ט.). קדשי בכלי הוכשרו לבטל בטבול יום ומחוסר כפורים ובלילה (מנחות מד: ובש״ר שם נב:) **אם עלו לא ירדו.** אם עלו לזמנם אימוריהן להקטיר (נסחים מב: הלק. כפר הלן [לעיל מג.]) **ושקבלו פסולין וזרקו דמן.** בגמ׳ (לקמן דף פז:) פליגי ר׳ יוחנן ור״ל אי מייתי דקבלו וזרקו דמחוייבו נעשו בפסולין וכמן כן מדקדק כרש מעילה (דף ה.): **כל שפסולו בקדש.** שחיטה שנתקדש (בה) בכלי כדפרישי לעיל כפ׳ חטאת העוף (סח: ד״ה אמר): **זאת היא העולה.** זאת תורת העולה היא העולה. זאת והיא וה״א להעולה שני היינו ג׳ מיעוטין אבל העולה קמא אמא לעולה (בו) דאמרה כדקאמר רבא כפ׳ תמיד נשחט (פסחים דף נח:) ותורת הוי (בו) רבוי לרבות אחה פסולין דאם עלו לא ירדו כרבי יהודה דלא מעטם אלא הגן ג׳ ואם תאמר הא ר׳ יהודה סבר לעיל נפ״ק (דף יד.) דלפה מקדשה (בה) במזבח א״כ כולן עלו (בו) והיכי משכחת לה פסול (ו) בפיגול ונותר וטמא וי״ל כגון שיש הפסק בין הבהמה לרצפת העזרה: **פרט** לנשחטה בלילה. רובע ונרבע לא כריכי מיעוטא לרבי יהודה וכל הני דמרבה ר״ש מרבה נמי רבי יהודה כדלקמן (דף פה:) ומסתבר לרבות הני טפי משום דמשכח להו היכשרא ואם תאמר קדשי קדשים שנחטו בדרום (לא) דקאמר כרש מעילה (דף כ:) תרד לר״י הא ליח ביה מיעוטא רביעי וי״ל משום דדרשינן לעיל בפרק כל הפסולין (דף לו.) כל דבר רע ריבה חטאת שנחטה בדרום (דאם עלו לא ירדו) ושנכנס דמה לפנים ואם עד גב דקרא אלאו שמעינן נמי דאם עלה תרד מ״ש שחט בדרום כעין שחיטת חוץ היא: **הניתנין** למעלה שנתנן למטה בו׳. בכל הני מודה רבי יהודה והכי אמרינן לעיל בפרק ב׳ (דף מ:) קמני מיהא הניתנין למטה שנתנן למעלה ולא פליג רבי יהודה ובפ׳ כל הפסולין (לעיל דף לו.) נמי אמרינן דלא פסל רבי יהודה במחשבה למטה למעלה ולמעלה למטה כי היכי דפסיל במחשבת היום משום דרבי יהודה לטעמיה דאמר שלא במקומו כבמקומו דמי ותימה דבריש מעילה (דף כ:) מסמע דפליג רבי יהודה גבי קדשי קדשים שנחטן בדרום דרבה אמר אם עלו ירדו ורב חטאת בהמה למעלה דמחיב בה קרעת, ושלא למעלה: והניתנין בפנים. על המזבח הפנימי, כגון פר העלם דבר ופר כהן משיח: ופסח ותשאת. להני נקט פסח ותשאת, דקו״ל כל הזבחים שנזבחו שלא לשמן כשרין חוץ מפסח ותשאת (נדה שם) מגין. שכיון שעלו לא ירדו שנחטר להדיוט ואסור לגעוב ועפקי לן מקרא כתיב: תמורה: והמוקצה. שהקבלו לאחרונה בעזרת הכהנים. שהשחטה לגמרה (לעיל כז:) וכלאים. שור לא כשר פרט לגלאים. כי יולד פרט ליולת זיקן (שם ע״פ חולין לה:): ומה ראית. אחר שריבה הכתוב ומיעט בו׳. אחר שריבה הכתוב ומיעט בו׳. דאילו וכמוכ אחר ריבה וכמוכ אחר מיעט מעתה יש לך ליקח כאומר הלעת (נדה מא.):

מנחה הבאה [ז]. בגולה כולה כגלגל עלמה כגון המתנדב מנחת נסכים בלא זבח דאפשר לעשות כן כדלקמן (דף פ״ב): **לדברי כולן.** ר״ג ור׳ יהושע דמתני׳ דמרבי כל הלחוי לאפשים ולר״ש נמי דמרבי כל הבא בגלגל עלמו אם נפסלה ועלתה לא תרד וכי פליג ר״ש בבאה בגלגל זבח: **לדברי רבי יוסי הגלילי ור״ע תרד.** דהא לא מרבו אלא עולה ולובמתה מין בהמה ועוף ולא מנחה [ח]: **הבאה עם הזבח.** כלומר בגלגל זבח: **לדברי כולן תרד.** אם פסולה היא תרד לרבי יוסי הגלילי ור״ע ור״ש. לדברי ר״ג ורבי יהושע לא תרד דהא (כתיב) [ט] מוקדה ומוזבח הואי: **נסכים הבאין בפני עצמן.** כגון המתנדב יין בלא זבח דתנן במנחות (דף קד:) מתנדבין יין: **לדברי כולן.** רבי יוסי ור״ע ור׳ יהושע ירבו. לדברי ר״ג ור״ש לא ירבו: **ה״ג פטיעא.** דהכי הוא דלרבי יהושע מידי דבר מוקדה אין בלאו כר מוקדה לא לר״ג כל דבר מוזבח ולר״ש בא בגלגל עלמו ולמנחת דמתני׳ מנחה לא: **מנחה הבאה בפני עצמה מיעיריך ליה.** ולאמשמעינן דיש מנחת נסכים הבאה בפני עלמה כדרבא: **מתנדב אדם מנחת נסכים.** בלא זבח אף אם נסכים הבאה בפני עצמה אמרה תורה (כתיב) [יא] בנסכים הבאים עם הזבח. **ר״ג** [יב] דקל״ל לאמשמעינן דלר״ש ירבו ובגון דקא מקריב להו למחר ולימא חדא [ג] דקל״ל לעיל (דף מד.) אדם מביא זבחו היום ונסכיו מכאן ועד ר׳ ימים ונפקא לן מהא דאמר מר ומנחתם ונסכיהם ימיני דכתיבי בקרבנות המג להכי כתיבי [ד]: **מתני׳ הלן.** בין דם בין אימורים: **רבי יהודה אומר כו׳.** בהנך תלתא פליג ומודי בשאלת. ועומא ילף בגמ׳: **שהיה פסולו בקדש.** משנתה לעזרה נפסלה: **כל שפסולו בקדש כו׳.** בגמ׳ ילף טעמא: **מכשיר.** דאם עלו לא ירדו. ובגמ׳ [פה:] מוקי לה בדוקין שבעין הואיל וכשרין בעופות לכתמילה: **דוחה.** ומוריקן: **כשם שעלו** [ה] **לא ירדו.** אבל פסולין דתנן הבו לא ירדו כך אם ירדו לאחר שעלו לא יעלו עוד: **גמ׳** זאת היא העולה. זאת מיעוטא והיא מיעוטא וה״א להעולה המיוחדת כשרה ולא פסולה למעוטי [ו] פסולין אמו שאפילו עלו ירדו ולא [ז] תימא כל הנוגע במזבח לכל פסולין אמא ומסתבר דהני ממעט שפסולין לפני זריקה ולקמיה [פ״ב] מפרש שאר פסולין מגא ליה דלא ירדו ולא [ח] ממעט להו מהכא דגון נאמר חוץ לזמנו דפסולו לפני זריקה: **תורם העולה.** שהיא על מוקדה שתהא שם הלילה [ט] עד הבקר ולא תרד: וכ׳ נפ״ק (דף יד.) דלפה מקדשה (כה) במזבח א״כ כולן עלו (בו) והיכי משכחת לה פסול [י] בפיגול ונותר וטמא וי״ל כגון שיש הפסק בין הבהמה לרצפת העזרה: **פרט** לנשחטה בלילה. רובע ונרבע לא כריכי מיעוטא לרבי יהודה וכל הני דמרבה ר״ש מרבה נמי רבי יהודה כדלקמן (דף פה:) ומסתבר לרבות הני טפי משום דמשכח להו היכשרא ואם תאמר קדשי קדשים שנחטו בדרום (לא) דקאמר כרש מעילה (דף כ:) תרד לר״י הא ליח ביה מיעוטא רביעי וי״ל משום דדרשינן לעיל בפרק כל הפסולין (דף לו.) כל דבר רע ריבה חטאת שנחטה בדרום (דאם עלו לא ירדו) ושנכנס דמה לפנים ואם עד גב דקרא אלאו שמעינן נמי דאם עלה תרד מ״ש שחט בדרום כעין שחיטת חוץ היא: **הניתנין** למעלה שנתנן למטה בו׳. בכל הני מודה רבי יהודה והכי אמרינן לעיל בפרק ב׳ (דף מ:) קמני מיהא הניתנין למטה שנתנן למעלה ולא פליג רבי יהודה ובפ׳ כל הפסולין (לעיל דף לו.) נמי אמרינן דלא פסל רבי יהודה במחשבה למטה למעלה ולמעלה למטה כי היכי דפסיל במחשבת היום משום דרבי יהודה לטעמיה דאמר שלא במקומו כבמקומו דמי ותימה דבריש מעילה (דף כ:) מסמע דפליג רבי יהודה גבי קדשי קדשים שנחטן בדרום דרבה אמר אם עלו ירדו ורב חטאת בהמה למעלה דמחיב בה קרעת, ושלא למעלה: והניתנין בפנים. על המזבח הפנימי, כגון פר העלם דבר ופר כהן משיח: ופסח ותשאת. להני נקט פסח ותשאת, דקו״ל כל הזבחים שנזבחו שלא לשמן כשרין חוץ מפסח ותשאת (נדה שם) מגין. שכיון שעלו לא ירדו שנחטר להדיוט ואסור לגעוב ועפקי לן מקרא כתיב: תמורה: והמוקצה. שהקבלו לאחרונה בעזרת הכהנים. שהשחטה לגמרה (לעיל כז:) וכלאים. שור לא כשר פרט לגלאים. כי יולד פרט ליולת זיקן (שם ע״פ חולין לה:): ומה ראית. אחר שריבה הכתוב ומיעט בו׳. אחר שריבה הכתוב ומיעט בו׳. דאילו וכמוכ אחר ריבה וכמוכ אחר מיעט מעתה יש לך ליקח כאומר הלעת (נדה מא.):

הלן והיוצא. [ט] אע״ג דאמי אלו תנא ושייר הכי דאשיב בברייתא בגמ׳ ומאמ משום דאמרי דהכא שמעינן [ו] דכ״ש הנהו ובברייתא נמי בגמ׳ דהכי דילדו לא אשיב זקן ותולה ומזוהם ונלמה וטומטום ואנדרוגינוס ומאמ הוי בכלל הנהו [ח] דאשיב: **וחוץ** למקומו. תימה דכפ׳ התולה (מנחות דף עט.) אמרינן מנאמת שאמטה חוץ למקומו רבא אמר תרד כו׳ וה״מ גורם תולה דאיירי בה אמס ומיהו בזה לא הועיל כלום וי״ל דהועיל דאאי תולה דהוי קדשים קליס ולוכא מעילה באימורין מקמי זריקה וכי שמיט חוץ למקומו לא מתילה [א] דזריקה למעילה לכך תרד דהא אסיקה דזריקה אחשוכה בה אבל חוץ לזמנו לא ירד מ״ש דמלה לפיגולו לקוכעו בכרת כדאי׳ במסכת מעילה (דף כ.) גבי מעילה וה״ה אם עלו לא ירדו כי האי גוונא אבל הכא בשמעתין מיירי בקדשי קדשים דאיכא מעילה קודם זריקה להכי כי איפסלא בחוץ למקומו לא תרד דבזריקה אחסיקה אין קפידא דלא מהני מידי וכי האי גוונא מפיגא בסמוך (דף פה.) גבי אימורין שהעלן לפני זריקה בין קדשים קליס בין קדשי קדשים וקשה לי אמא אלא לשמו אמאי לא ירד מאי שנא משלא במקומו בתולה דאיירי ואיירי קדשים קליס ומחשבה פסולה [ב] קודם זריקה וי״ל דאפיל דשלא במקומו אמיר טפי מאפיל דשלא לשמו והוי כמו שחטן בדרום בקדשי קדשים דילדו לר׳ יהודה פ״ק דמעילה (דף כ:) דהייט נמי חוץ למקומו ואפכרן התולה (מנחות דף עט.) נמי מוכח דחוץ למקומו נמי דילד היינו דוקא לר׳ יהודה אבל לר״ש לא ירדו אי נמי שלא לשמו קיל לפי שכשר בכל הזבחים לכך חטאת ואפסח ולרוך עיון אי מלי למימר דגבי תולה מיירי דחשיב לאכול הכשר חוץ לירושלים אין [ג] המקום לאוי לשוס זבח לכך תרד אבל [ד] מיבש לאכול כשר חטאת ואפס חוץ לקלעים אי להקטיר אימורי דקדשים קליס חוץ לקלעים לא ירד כיון דזה המקום לאוי לקדשים קליס לאכילת שלמים:

הגה"ה ושקבלו פסולין וזרקו דמן. בגמ׳ (לקמן דף פז:) פליגי ר׳ יוחנן ור״ל אי מייתי דקבלו וזרקו דמדוייחו נעשו בפסולין וכמן כן מדקדק כרש מעילה (דף ה.): **כל שפסולו בקדש.** שחיטה שנתקדש (בה) בכלי כדפרישי לעיל כפ׳ חטאת העוף (סח: ד״ה אמר): **זאת היא העולה.** זאת תורת העולה היא העולה. זאת והיא וה״א להעולה שני היינו ג׳ מיעוטין אבל העולה קמא אמא לעולה (בו) דאמרה כדקאמר רבא כפ׳ תמיד נשחט (פסחים דף נח:) ותורת הוי (בו) רבוי לרבות אחה פסולין דאם עלו לא ירדו כרבי יהודה דלא מעטם אלא הגן ג׳ ואם תאמר הא ר׳ יהודה סבר לעיל נפ״ק (דף יד.) דלפה מקדשה (כה) במזבח א״כ כולן עלו (בו) והיכי משכחת לה פסול [ו] בפיגול ונותר וטמא וי״ל כגון שיש הפסק בין הבהמה לרצפת העזרה: **פרט** לנשחטה בלילה. רובע ונרבע לא כריכי מיעוטא לרבי יהודה וכל הני דמרבה ר״ש מרבה נמי רבי יהודה כדלקמן (דף פה:) ומסתבר לרבות הני טפי משום דמשכח להו היכשרא ואם תאמר קדשי קדשים שנחטו בדרום (לא) דקאמר כרש מעילה (דף כ:) תרד לר״י הא ליח ביה מיעוטא רביעי וי״ל משום דדרשינן לעיל בפרק כל הפסולין (דף לו.) כל דבר רע ריבה חטאת שנחטה בדרום (דאם עלו לא ירדו) ושנכנס דמה לפנים ואם עד גב דקרא אלאו שמעינן נמי דאם עלה תרד מ״ש שחט בדרום כעין שחיטת חוץ היא: **הניתנין** למעלה שנתנן למטה בו׳. בכל הני מודה רבי יהודה והכי אמרינן לעיל בפרק ב׳ (דף מ:) קמני מיהא הניתנין למטה שנתנן למעלה ולא פליג רבי יהודה ובפ׳ כל הפסולין (לעיל דף לו.) נמי אמרינן דלא פסל רבי יהודה במחשבה למטה למעלה ולמעלה למטה כי היכי דפסיל במחשבת היום משום דרבי יהודה לטעמיה דאמר שלא במקומו כבמקומו דמי ותימה דבריש מעילה (דף כ:) מסמע דפליג רבי יהודה גבי קדשי קדשים שנחטן בדרום דרבה אמר אם עלו ירדו ורב חטאת בהמה למעלה דמחיב בה קרעת, ושלא למעלה: והניתנין בפנים. על המזבח הפנימי, כגון פר העלם דבר ופר כהן משיח: ופסח ותשאת. להני נקט פסח ותשאת, דקו״ל כל הזבחים שנזבחו שלא לשמן כשרין חוץ מפסח ותשאת (נדה שם) מגין. שכיון שעלו לא ירדו שנחטר להדיוט ואסור לגעוב ועפקי לן מקרא כתיב: תמורה: והמוקצה. שהקבלו לאחרונה בעזרת הכהנים. שהשחטה לגמרה (לעיל כז:) וכלאים. שור לא כשר פרט לגלאים. כי יולד פרט ליולת זיקן (שם ע״פ חולין לה:): ומה ראית. אחר שריבה הכתוב ומיעט בו׳. אחר שריבה הכתוב ומיעט בו׳. דאילו וכמוכ אחר ריבה וכמוכ אחר מיעט מעתה יש לך ליקח כאומר הלעת (נדה מא.):

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com